

Ústavný súd Slovenskej republiky
Hlavná 110
042 65 Košice

Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach	
Došlo:	25-04-2025 (3)
Číslo zápisnice: 5645	Číslo spisu:
Prílohy: L	Vybavuje:

Návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov

podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky (ďalej „Ústava SR“), a to súladu § 10 ods. 12 písm. a) a b) zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení policajtov“) s čl. 1 ods. 1, čl. 41 ods. 5 Ústavy SR a čl. 33 ods. 1 a 2 Charty základných práv Európskej únie (2016/C 202/02).

Navrhovateľ: Správny súd v Banskej Bystrici
Robotnícka 6
974 01 Banská Bystrica

Orgán verejnej moci, ktorý napadnutý právny predpis vydal:
Národná rada Slovenskej republiky

Vedľajší účastník konania:
Vláda Slovenskej republiky

A.

1. Správny súd v Banskej Bystrici ako navrhovateľ (ďalej „navrhovateľ“) týmto podáva podľa čl. 130 ods. 1 písm. d) Ústavy SR v spojení s § 74 písm. d) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, návrh na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy SR o súlade právnych predpisov nižšej právnej sily s právnym predpisom vyššej právnej sily (o súlade zákona s Ústavou SR a), a to v súvislosti s vecou prejednávanou na Správnom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 19Sas/8/2023.
2. Navrhovateľ v uvedenej právnej veci vedenej pod sp. zn. 19Sas/8/2023 uznesením sp. zn. 19Sas/8/2023 zo dňa 25.04.2025 prerušil konanie do skončenia konania na Ústavnom súde Slovenskej republiky o súlade právnych predpisov, konkrétne o súlade ustanovenia § 10 ods. 12 písm. a) a b) zákona s článkom 1 ods. 1, čl. 41 ods. 5 Ústavy SR a čl. 33 ods. 1 a 2 Charty základných práv Európskej únie.
3. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej „Ústavný súd SR“) sa podľa vykonanej rešerši správnym súdom vo svojej rozhodovacej činnosti podobným prípadom doposiaľ nezaoberal.

B.

I.

Zhrnutie skutkového a právneho stavu veci prejednávanej navrhovateľom

4. Na Správnom súde v Banskej Bystrici je pod sp. zn. 19Sas/8/2023 vedené správne súdne konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vo veci priznania nároku na dávku materského v prospech žalobcu.
5. Materské je dávka nemocenského poistenia, ktorá sa poskytuje z dôvodu tehotenstva alebo starostlivosti o dieťa. Keďže žalobca, resp. dotknutá osoba pracuje ako vyšetrovateľ v stálej štátnej službe, neposudzuje sa vznik na nárok predmetnej dávky podľa zákona č. 461/2003 o sociálnom poistení, ale posudzuje sa práve podľa zákona o sociálnom zabezpečení policajtov. Podľa § 10 ods. 1 písm. a) a b) zákona o sociálnom zabezpečení policajtov, *policajtká a profesionálna vojačka má nárok na materské, ak v dôsledku tehotenstva alebo osobnej starostlivosti o narodené dieťa nevykonáva štátnu službu, z ktorej je nemocensky zabezpečená, a v posledných dvoch rokoch pred pôrodom bola nemocensky zabezpečená podľa tohto zákona alebo nemocensky poistená podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení najmenej 270 kalendárnych dní, alebo v tejto dobe sa policajtké alebo profesionálnej vojačke poskytla rodičovská dovolenka podľa osobitných predpisov.*
6. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 38P/36/2023 zo dňa 14.03.2023 bola uložená povinnosť Fakultnej nemocnici s poliklinikou F. D. Roosevelta Banská Bystrica odovzdať maloleté dieťa ženského pohlavia s neurčeným menom a priezviskom, narodené dňa [REDAKOVANÉ] v Banskej Bystrici dočasne do starostlivosti navrhovateľov – [REDAKOVANÉ] (žalobca) a [REDAKOVANÉ]. Následne Okresný súd Banská Bystrica uznesením sp. zn. 38P/36/2023 zo dňa 16.06.2023 zveril toto maloleté dieťa do predosvojiteľskej starostlivosti navrhovateľov.
7. Žalobca na základe predmetného rozhodnutia požiadal žiadosťou zo dňa 15.03.2023 riaditeľa Okresného riaditeľstva PZ vo Veľkom Krtíši o udelenie materskej dovolenky a uhradenie finančných náležitostí z toho vyplývajúcich. Žalobca k žiadosti priložil aj stranu 1 a 6 predmetného rozhodnutia a odovzdávací a preberací protokol o maloletej osobe ženského pohlavia s neurčeným menom a priezviskom, narodenej dňa [REDAKOVANÉ]. Na základe uvedeného bol vydaný personálny rozkaz riaditeľa OR PZ Veľký Krtíš č. 27 zo dňa 20.03.2023, ktorým bola žalobcovi udelená materská dovolenka od 16.03.2023 do 27.09.2023 podľa § 153 ods.1 a 2 Zákona č. 73/1992 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície.

8. Krajské riaditeľstvo PZ v Banskej Bystrici žiadosťou zo dňa 20.03.2023 požiadalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, sekciu personálnych a sociálnych činností, či žalobca – [REDAKOVANÉ] má nárok na materské na základe predloženého uznesenia súdu, nakoľko zákon o sociálnom zabezpečení policajtov nerieši prípad predosvojiteľskej starostlivosti, pričom poukázal na ustanovenie § 10 ods. 10 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov a § 10 ods. 12 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, sekcia personálnych a sociálnych činností, odbor sociálneho zabezpečenia v stanovisku zo dňa 30.03.2023 uviedlo, že hoci žalobca spĺňa podmienky podľa § 10 ods. 10 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov, nárok na materské mu nevzniká, nakoľko v zmysle požiadavky § 10 ods. 12 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov žalobca dieťa neprevzal do osobnej starostlivosti na základe rozhodnutia príslušného orgánu o zverení dieťaťa do osobnej starostlivosti druhého rodiča, teda nespĺňa podmienky pre vznik nároku na materské.
9. Dňa 06.06.2023 Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, sekcia personálnych a sociálnych činností, odbor sociálneho zabezpečenia postúpilo Krajskému riaditeľstvu PZ v Banskej Bystrici podnet z Kancelárie prezidenta Slovenskej republiky, ktorý v spojitosti so žiadosťou žalobcu zo dňa 15.03.2023 odôvodňuje začatie konania o nároku na dávku nemocenského zabezpečenia – materské s vydaním rozhodnutia v zmysle § 19 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov.
10. Krajské riaditeľstvo PZ v Banskej Bystrici rozhodnutím č. CPBB-OP-2023/001398-013 zo dňa 27.06.2023 žalobcovi za obdobie materskej dovolenky od 16.03.2023 do 27.09.2023 nepriznalo nárok na materské podľa § 10 ods. 10 a 12 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov. Uvedené rozhodnutie odôvodnilo tým, že v zmysle platnej a účinnej úpravy zákona o sociálnom zabezpečení policajtov žalobca nespĺňa zákonnú podmienku na vznik nároku materského podľa § 10 ods. 12 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov, keď nie je policajtom alebo profesionálnym vojakom, ktorý dieťa prevzal do osobnej starostlivosti.
11. Proti rozhodnutiu Krajského riaditeľstva PZ v Banskej Bystrici podal žalobca prostredníctvom advokáta odvolanie, o ktorom rozhodlo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ktoré ako odvolací orgán po preskúmaní veci vydal rozhodnutie č. SPSČ-PO3-2023/004044-003 zo dňa 02.10.2023, ktorým podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) odvolanie zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil.
12. Žalobca podal správnu žalobu na preskúmanie rozhodnutia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, v ktorej namietal nesprávne právne posúdenie veci podľa § 10 ods. 12 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov a nesprávnu interpretáciu tohto ustanovenia, ako aj nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov. Správnu žalobou sa žalobca domáhal v zmysle § 191 ods. 1 písm. c) a d) a § 191 ods. 3 písm. a) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej „SSP“) zrušenia rozhodnutia

Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SPSČ-PO3-2023/004044-003 zo dňa 02.10.2023, ako aj rozhodnutia Krajského riaditeľstva policajného zboru v Banskej Bystrici č. CPBB-OP-2023/001398-013 zo dňa 27.06.2023 a vrátenia veci prvostupňovému správneému orgánu na ďalšie konanie.

13. Súčasne žalobca žiadal, aby správny súd postupoval podľa § 100 ods. 1 písm. b) SSP, aby teda prerušil konanie ak by správny súd zistil, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov a zároveň aby bol podaný návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov. Žalobca uviedol, že § 10 ods. 12 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov je rozporný s čl. 1 ods. 1, čl. 41 ods. 5 Ústavy SR a čl. 33 ods. 1 a 2 Charty základných práv Európskej únie, ako aj smernicami Európskej únie (smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1158 z 20. júna 2019 o rovnováhe medzi pracovným a súkromným životom rodičov a osôb s opatrovateľskými povinnosťami), ktorými je Slovenská republika viazaná. Žalobca uviedol, že v súlade s § 153 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície, ktorý upravuje nárok žalobcu ako príslušníka Policajného zboru má žalobca nárok na materskú dovolenku ako policajta, ktorý prevzal na základe právoplatného rozhodnutia príslušného orgánu dieťa do starostlivosti nahrádzajúcej starostlivosti rodičov, a ktoré mu bolo zverené rozhodnutím príslušných orgánov na neskoršie osvojenie. Nesprávnym prevzatím znenia ustanovenia § 10 ods. 12 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov pri prijímaní tohto zákona na základe nového Zákonníka práce (zákon č. 311/2001 Z. z.) spolu s dôvodovými správami k týmto zákonom a Smernicou Rady č. 96/34/EHS o rodičovskej dovolenke, zákonodarca nesprávne prevzal úpravu práva príslušníkov Policajného zboru SR, keďže upravil ten istý prípad 2x, ale neupravil právo policajtky alebo policajta, ktorí prevzali dieťa do osobnej starostlivosti v súlade s § 153 zákona č. 73/1998 Z. z. Ustanovenie § 10 ods. 12 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov je tak v rozpore s Ústavou SR, smernicami EÚ a medzinárodnými zmluvami, ktorými je SR viazaná.
14. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ktorému bol podnet na prerušenie konania zaslaný, sa k podnetu nevyjadrilo.

II.

Dôvody, ktoré vedú navrhovateľa k pochybnostiam o súlade napadnutého ustanovenia s označenými článkami ústavy

15. Správny súd v prejednávanej veci rozhoduje o správnej žalobe, ktorou sa žalobca domáha, aby správny súd podľa § 191 ods. 1 písm. c) a d), § 191 ods. 3 písm. a) SSP zrušil rozhodnutie žalovaného SPSČ-PO3-2023/004044-003 zo dňa 02.10.2023, ako aj rozhodnutia Krajského riaditeľstva policajného zboru v Banskej Bystrici č. CPBB-OP-2023/001398-013 zo dňa 27.06.2023 a vec vrátil prvostupňovému správneému orgánu na ďalšie konanie. Úlohou správneho súdu v správnom súdnom konaní je preskúmať

zákonnosť rozhodnutia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (vrátene prvostupňového rozhodnutia), pričom v zmysle SSP môže správnu žalobu buď zamietnuť alebo napadnuté rozhodnutie zrušiť. Pre rozhodnutie správneho súdu je kľúčová otázka aplikácie § 10 ods. 12 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov, v súvislosti s čím navrhovateľovi vystala pochybnosť, či zákonom určený okruh prípadov, ktoré možno považovať za prevzatie dieťaťa do osobnej starostlivosti policajtky alebo profesionálnej vojačky, je v súlade s Ústavou SR.

16. Z okolností prípadu vyplýva, že Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky zastáva názor, že žalobcovi nemožno priznať nárok na dávku materského podľa § 10 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov. Hoci žalobca spĺňa všeobecné podmienky pre vznik nároku podľa § 10 ods. 1 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov, žalobca nespĺňa osobitné podmienky týkajúce sa prevzatia dieťaťa do osobnej starostlivosti podľa § 10 ods. 12 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov.
17. Podľa čl. 144 ods. 2 prvá veta Ústavy SR, *ak sa súd domnieva, že iný všeobecne záväzný právny predpis, jeho časť alebo jeho jednotlivé ustanovenie, ktoré sa týka prejednávanej veci, odporuje ústave, ústavnému zákonu, medzinárodnej zmluve podľa čl. 7 ods. 5 alebo zákonu, konanie preruší a podá návrh na začatie konania na základe čl. 125 ods. 1.*
18. Podľa § 12 ods. 10 písm. a) a b) zákona o sociálnom zabezpečení policajtov: *policajtká alebo profesionálna vojačka, ktorá prevzala dieťa do osobnej starostlivosti, je manželka otca dieťaťa, ak sa stará o dieťa, ktorého matka zomrela, alebo policajtká alebo profesionálna vojačka, ak sa osobne stará o dieťa na základe rozhodnutia príslušného orgánu o zverení dieťaťa do osobnej starostlivosti druhého rodiča.*
19. Materské, ako nemocenská dávka, sa poskytuje v zmysle zákona o sociálnom zabezpečení policajtov oprávnenej osobe, ktorá v dôsledku tehotenstva alebo osobnej starostlivosti o narodené dieťa nevykonáva štátnu službu, z ktorej je nemocensky zabezpečená, a v posledných dvoch rokoch pred pôrodom bola nemocensky zabezpečená podľa tohto zákona alebo nemocensky poistená podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení najmenej 270 kalendárnych dní, alebo v tejto dobe sa policajtky alebo profesionálnej vojačky poskytla rodičovská dovolenka podľa osobitných predpisov (§ 10 ods. 1 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov). V prípade, ak policajtká (policajt, profesionálna vojačka alebo profesionálny vojak) prevzala dieťa do osobnej starostlivosti, má nárok na materské odo dňa rozhodnutia príslušného orgánu o zverení dieťaťa do osobnej starostlivosti v období 28 týždňov od vzniku nároku na materské do dovŕšenia troch rokov veku dieťaťa, ak z dôvodu osobnej starostlivosti o dieťa nevykonáva štátnu službu, z ktorej je nemocensky zabezpečená, a v posledných dvoch rokoch pred prevzatím dieťaťa do osobnej starostlivosti bola nemocensky zabezpečená podľa tohto zákona alebo nemocensky poistená podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení najmenej 270 kalendárnych dní, alebo v tejto dobe sa policajtky poskytla rodičovská dovolenka podľa osobitných predpisov. (§

10 ods. 10 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov). Keďže žalobca prevzal maloleté dieťa ženského pohlavia do osobnej starostlivosti, vzťahujú sa naňho uvedené zákonné podmienky na vznik nároku na materské, ktorých vznik a existencia neboli spochybnené ani v administratívnom konaní. Avšak, podľa § 10 ods. 12 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov policajtká alebo profesionálna vojačka, ktorá prevzala dieťa do osobnej starostlivosti, je manželka otca dieťaťa, ak sa stará o dieťa, ktorého matka zomrela, alebo policajtká alebo profesionálna vojačka, ak sa osobne stará o dieťa na základe rozhodnutia príslušného orgánu o zverení dieťaťa do osobnej starostlivosti druhého rodiča. Uvedené zákonné ustanovenie vôbec nepočíta s možnosťou, že by policajtká prevzala dieťa do osobnej starostlivosti na základe rozhodnutia príslušného orgánu, teda súdu.

20. Správny súd po posúdení veci, berúc do úvahy aj argumentáciu žalobcu v podnete na prerušenie konania podľa § 100 ods. 1 písm. b) SSP, dospel k názoru o nesúlade § 10 ods. 12 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov s čl. 1 ods. 1, čl. 41 ods. 5 Ústavy SR a čl. 33 ods. 1 a 2 Charty základných práv Európskej únie (2016/C 202/02). Ako už bolo uvedené, otázka súladu tohto právneho predpisu s predpisom vyššej právnej sily vyvstala v súvislosti s vedeným správnym súdnym konaním, kedy aplikácia § 10 ods. 12 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov bude kľúčová pre rozhodnutie vo veci, keď správnou žalobou napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy (Ministerstva vnútra Slovenskej republiky) vychádzalo pri nepriznaní nároku na materské práve z predmetného ustanovenia zákona o sociálnom zabezpečení policajtov.
21. Podľa navrhovateľa predmetné zákonné ustanovenie nekorešponduje svojou formuláciou, obsahom a následkami, ktoré vyvoláva, jednak so zásadou nutnosti zachovávanía princípu právnej istoty a princípu zabezpečenia ochrany dôvery bežného občana v právo a právny systém, ale taktiež zasahuje do ústavného práva rodičov na pomoc od štátu pri starostlivosti o deti tým, že nastavuje neprimerané a zmyslu zákona odporujúce mantinely pre možnosť priznania nároku na materské, čím dochádza k obmedzovaniu základného práva bez toho, aby sa dbalo na jeho podstatu a zmysel.
22. Zákon č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície jednoznačne počíta s možnosťou a garantuje nárok na vznik materskej dovolenky (aj rodičovskej dovolenky) policajtky, ktorá prevzala na základe právoplatného rozhodnutia príslušného orgánu dieťa do starostlivosti nahrádzajúcej starostlivosť rodičov, ktoré jej bolo zverené rozhodnutím príslušných orgánov na neskoršie osvojenie. Takýto nárok je logický a odôvodnený, nakoľko starostlivosť o dieťa, bez ohľadu na to, či ide o dieťa biologicky počaté alebo zverené do starostlivosti rozhodnutím príslušného orgánu, má byť zabezpečená v zmysle jeho základných potrieb.
23. Ako už bolo uvedené, úpravu podmienok priznania a poskytovania dávky materského vymedzuje a konkretizuje zákon o sociálnom zabezpečení policajtov, ktorý predstavuje

osobitnú úpravu sociálneho zabezpečenia príslušníkov policajného zboru a príslušníkov ozbrojených síl.

24. Základný účel dávky materského je poskytnúť finančnú podporu matkám (príp. otcom), ktoré sa počas tehotenstva a po narodení dieťaťa, resp. po tom, čo matka prevzala dieťa do osobnej starostlivosti na základe rozhodnutia príslušného orgánu, nezúčastňuje pracovného procesu. Zmyslom dávky materského je teda náhrada časti príjmu v období, keď sú matky (príp. otcovia) na materskej dovolenke. Cieľom uvedenej dávky je teda zabezpečiť ekonomickú stabilitu a podporu v čase materskej dovolenky.
25. Navrhovateľ podrobil vyslovený záver Ministerstva vnútra Slovenskej republiky prezentovaný v rozhodnutí SPSC-PO3-2023/004044-003 zo dňa 02.10.2023 v konfrontácii s jednotlivými článkami Ústavy SR a dospel k záveru, že ustanovenie § 10 ods. 12 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov je v nesúlade čl. 1 ods. 1, čl. 41 ods. 5 Ústavy SR a čl. 33 ods. 1 a 2 Charty základných práv Európskej únie (2016/C 202/02). Ústavou garantované právo rodičov, ktorí sa starajú o dieťa, na pomoc od štátu (čl. 41 ods. 5 Ústavy SR), sa prejavuje ako materiálna pomoc, ktorú štát poskytuje v rámci systému sociálneho zabezpečenia, najmä prostredníctvom systému štátnych sociálnych dávok. Zákonodarca má pozitívny záväzok prijať všeobecne záväzný právny predpis na úrovni zákona, ktorý upraví podrobnosti uplatnenia ústavne garantovaných základných práv. Prijatý zákon musí byť v súlade so všetkými ustanoveniami ústavnej úpravy, ktoré sú vo vzájomnej a príčinnej súvislosti so vzťahmi, ktoré prijatý právny predpis so silou zákona upravuje. Navrhovateľ zároveň poukazuje aj na čl. 33 Charty základných práv Európskej únie (ktorá sa stala právne záväznou podpisom Lisabonskej zmluvy dňa 01.12.2009), podľa ktorého rodina požíva právnu, ekonomickú a sociálnu ochranu, pričom na účely zosúladenia rodinného a pracovného života má každý právo na ochranu pred prepustením z práce z dôvodu spojeného s materstvom, **ako aj právo na platenú materskú dovolenku** alebo rodičovskú dovolenku po narodení alebo **osvojení dieťaťa**.
26. Z vyššie uvedeného právneho rámca je teda jednoznačne zrejmé a možno dôjsť k záveru, že matky (príp. otcovia) majú v prípade starostlivosti o dieťa právo na materskú dovolenku, ktorá má byť platená.
27. Rozsah právnej úpravy nastavený ustanovením § 10 ods. 12 zákona predstavuje podľa názoru navrhovateľa aj zásah do princípu právnej istoty a princípu právneho štátu zakotveného v čl. 1 ods. 1 Ústavy SR, etablojúc v právnom systéme pre každého nositeľa právnej subjektivity nárok na zachovávanie ústavných a právnych mantinelov, ktoré sú vo svojich základných hraniciach neprekročiteľné a ktoré zabezpečujú rovnaké možnosti, podmienky či hranice. *Právo, či už ako celok alebo všeobecne záväzný predpis, musia byť vnútorne zladené, ich jednotlivé časti (napr. právne normy, ustanovenia) nemôžu samy seba vyvracať v dôsledku vzájomných rozporov medzi nimi (PL. ÚS 30/95).* Je nepochybné, že osoba, ktorá sa stará o dieťa a za týmto účelom jej bola priznaná materská dovolenka, bez ohľadu na to, či sa stará o vlastné biologicky

počaté dieťa, alebo prevzala dieťa do osobnej starostlivosti na základe rozhodnutia príslušného orgánu, môže dôvodne očakávať, že počas čerpania materskej dovolenky jej bude poskytnutá dávka materského v plnom rozsahu bez toho, aby štát v priebehu legislatívneho procesu nastavil úpravu vzniku nároku na dávku materského obmedzujúco. Ak zákonodarca osobitnou úpravou osobnej starostlivosti v zmysle zákona o sociálnom zabezpečení policajtov limituje poskytnutie nároku materského tak, že medzi pozitívny výpočet prípadov osobnej starostlivosti nezaradí aj prevzatie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti na základe rozhodnutia príslušného orgánu, ide o prejav negatívneho zásahu do ústavou garantovaného práva podľa čl. 41 ods. 5 Ústavy SR. Súčasná právna úprava vzniku nároku na dávku materského podľa § 10 ods. 12 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov je potom podľa navrhovateľa aj v rozpore s článkom 33 Charty základných práv Európskej únie, pretože uvedený článok vyslovene garantuje právo na platenú materskú dovolenku aj pri osvojení dieťaťa. Negatívne posúdenie vzniku nároku na materské podľa právnej úpravy § 10 ods. 12 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov má podľa názoru navrhovateľa nie len protiústavný, ale aj diskriminačný charakter.

28. Zadosťučineniu v predmetnej veci, a teda dôvodné očakávanie vzniku nároku na materské vo všetkých prípadoch starostlivosti o dieťa podľa všeobecných podmienok zákona o sociálnom zabezpečení policajtov, možno podľa názoru navrhovateľa dosiahnuť legislatívnou zmenou, ktorá by k pozitívnemu výpočtu prípadov odôvodňujúcich vznik nároku pri prevzatí dieťaťa do osobnej starostlivosti počítala aj s možnosťou prevzatia dieťaťa do osobnej starostlivosti na základe rozhodnutia príslušného orgánu.

III.

Návrh

Na základe uvedených skutočností navrhovateľ navrhuje, aby Ústavný súd Slovenskej republiky

nálezom

rozhodol, že

ustanovenie § 10 ods. 12 zákona o sociálnom zabezpečení policajtov nie je v súlade čl. 1 ods. 1, čl. 41 ods. 5 Ústavy SR a čl. 33 ods. 1 a 2 Charty základných práv Európskej únie (2016/C 202/02).

V Banskej Bystrici dňa 25.04.2025

JUDr. Dominik Čipka
Sudca

Príloha

Uznesenie o prerušení konania sp. zn. 19Sas/8/2023 zo dňa 25.04.2025